

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

PŘÍBĚHY RODIN ÚČASTNÍCÍCH SE PROJEKTU MOBILNÍ PÉČE PRO NEFORMÁLNÍ PEČUJÍCÍ

DĚKUJEME ZA POMOC!!!

V září roku 2013 byl diagnostikován mladšímu synovi Vojtovi (tehdy mu byly 3 roky) dětský autismus, který je doprovázen střední až těžkou mentální retardací. Všechny síly se upnuly na různé možné terapie, ABA terapie, různá autistická centra atd. Autismus je neléčitelný, ale díky terapiím se můžeme naučit, jak se synem pracovat a porozumět mu. Vojtík se díky nim posunul o kus dál, ale je potřeba stále intenzivně pracovat. Bohužel na terapie pro autistické děti pojišťovna nepřispívá a tak jsme vše hradili sami. To vše nám určitě pomohlo, ale také jsme došli na dno sil, padly veškeré úspory.

Vojtík si žije ve svém světě, utíká, má velmi specifické stravovací návyky, v noci špatně spí, sebeobsluha je minimální, na noc má stále pleny, složitá je i komunikace, protože nemluví – kromě pár slov, je velmi hlučný, rozbíjí věci, všechno musíme zamykat i okna máme na zámek, aby v noci neutekl, prostě

vyžaduje 24 hodinovou péči, která je opravdu velmi náročná. Být stále ve střehu ve dne i v noci, nekonečné uklízení a praní a k tomu péče o zdravého sourozence je velmi vysilující. Ale je to člen rodiny a milujeme ho stejně jako druhého syna a chceme o něj pečovat dál v rodinném prostředí. Jenom je to někdy nad naše síly.

Velmi nám pomohlo, když nás nadace v červnu 2018 zapojila do jejich projektu Mobilní péče. Bylo to v době, kdy jsem prodělala ještě ke všemu komplikovanou zlomeninu nohy a nemohla jsem 2 měsíce chodit. Situace byla opravdu velmi náročná pro celou rodinu. Pomáhala nám babička, ale Vojta je velmi rychlý....Díky nadaci jsme mohli mít pečovatelku, která nám opravdu velmi pomohla. Já jsem mohla absolvovat rehabilitaci doma, kterou bych jinak časově nezvládla. Mohli jsme absolvovat služby logopedie a ergoterapie, kde jsme se naučili plno nových věcí, které nám s Vojtou moc pomáhají. Zvláště oceňuji péči psychologa, kterou jsme do té doby neměli. Myslím, že to bylo v pomoci klíčové. Utápěli jsme se v pocitu beznaděje a bezmoci. Je to sice běh na dlouhou trať, ale když člověk získá naději, jde všechno líp. Díky péči nadace jsem začala částečně pracovat jako peer konsultant právě pro tuto nadaci, aby tuto pomoc mohli dostat i další pečující. DĚKUJEME!!!

